

шестъ и хукна къмъ дома! Пѣтльо изкукурига насрѣща му отъ вратника!

— О, хо!... и ти ли ме поздравлявашъ,— усмихна се Ваньо и влѣзе въ кѣщи.

— Мамо-о-о, съ шесть, съ шесть! — викна насрѣща ѝ той и размаха предъ очитѣ ѝ свидѣтелството си. Леля Кера се ухили до уши и го прегърна! Че нали той ѝ е и синь, и дъщеря?!... Дойде си и баща му.

И него день, въ бедния имъ домъ бѣ сѣщински празникъ.

Следъ два — три дни, баща му го даде чираче, да пасе воловетъ на сѣседа имъ, презъ лѣтото.

Повечето пари отидоха за премѣната му, но и много левчета влѣзоха въ кратунката. Мина лѣтото, дойде есенъта. Децата пакъ зачуруликаха въ училището. Но най-много чуруликаше Ваньо, лелинь Керинъ!

И никой още, нищо не знаеше за тайната му!

Дойде Коледа! Всички деца се наредиха предъ кооперацията съ касичкитѣ си. Въ срѣдата имъ бѣше и Ваньо. Подъ кожухчето си, той старателно криеше пълната кратунка! И когато я изтърси на касата предъ касиера, всички се слисахъ! Вътре имаше 285 лева!...

Въ кооперацията го похвалиха, записаха името му и му дадоха най-хубавия подарѣкъ. Децата бърже разнесоха новината изъ селото. Тя достигна и до бедния домъ на леля Кера.

Горката, цѣла разтреперана отъ радостъ, посрѣщна Ваня до вратника и като го стисна въ пригърдкитѣ си, цѣлуна го по челото! Цѣла седмица въ село се приказва все за Ваньовата кратунка!

А очичкитѣ на Ваня, свѣтѣха, свѣтѣха отъ радостъ!...

Ганчо Абаджиевъ

БАЛКАНЪТЪ ГОРДЕЛИВЪ

Балканътъ горделивъ,
пакъ стана мъгливъ.
Отъ лѣтната премѣна
му нищо не остана.

Но какъ красивъ е той
въ този бѣлъ покой!
Величественъ нагледъ,
той праща ни приветъ.

И. И. Войниковъ